

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det er jo altså klart, at når vi gentagne gange står her fra talerstolen i Folketinget og problematiserer, jeg tror i øvrigt i lighed med de fleste danskere, at der er så voldsomme takststigninger i daginstitutionerne netop nu, så skal de selvfølgelig bringes ned til et niveau, som er til at betale, og vi foreslår altså konkret, at det skal koste 1.000 kr. om måneden at få passet sit barn.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jo, det har vi forstået. Jeg spurgte så om finansieringen. Er det ikke korrekt, at den skal ske via en reduktion af det beløb, de samme familier får via børnechecken? De får mindre i udbetaling på deres børnecheck. Til gengæld bliver institutionstaksterne lavere. Altså man tager fra ét sted og giver til et andet sted, men det er børnefamilierne, der betaler for takstnedsættelserne.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det med at tage fra ét sted for at give til et andet er sådan set velkendt. Det er nødvendigt, for at tingene kommer til at hænge sammen.

Det er rigtigt, at for at vi kan finansiere de meget store takststigninger, der er kommet som følge af en borgerlig regering, så kræver det selvfølgelig, at vi henter nogle indtægter ind, og der har vi fremlagt en skattereform, hvori det er rigtigt, som hr. Lars Barfoed siger, at der også er ændringer af børnechecken.

Bent Bøgsted (DF):

Det er altid prisværdigt at tænke på de forhold, som børnefamilierne har, og det gør Kristendemokraterne også med det her beslutningsforslag.

Som Kristendemokraterne rigtigt skriver, så indførte vi 1 års barselorlov den 25. marts 2002, samtidig med at børnepasningsorloven blev hævet, hvilket Kristendemokraterne også var med til.

Kl. 20.00

I forbindelse med østudvidelsen er Kristendemokraterne med til at lave en skæringsdag senest den 1. april 2004 for retten til at tilmelde sig børnepasningsorlov. Er man ikke tilmeldt, er der ingen børnepasningsorlov.

Det er det, Kristendemokraterne har været med til, og derfor er det sådan set også forunderligt, at Kristendemokraterne nu kommer

med et forslag om en tidskonto til 730 mio. kr., som skal erstatte børnepasningsorloven. Jeg er ikke klar over, hvordan Kristendemokraterne har tænkt sig, at det skal administreres, eller hvor pengene skal findes, men det er jeg da sikker på at hr. Mogens Nørgård Pedersen har et svar på.

Det eneste, jeg kan udrede af det her forslag, må være, at Kristendemokraterne har fortrudt, at de har været med til at stemme for barselorloven og har været med til at afskaffe børnepasningsorloven. Måske har Kristendemokraterne også fortrudt, at de har været med til at lave tilmeldingsfristen til den 1. april for børnepasningsorloven.

Det er også helt i orden. Man kan sagtens komme til at lave en lov, man fortryder bagefter. Men det er da helt forkert først at lave begrænsninger i børnepasningsorloven for derefter at foreslå en ny form for børnepasningsorlov, der så skal være en tidskonto, som stort set vil blive mere eller mindre umulig at administrere. Den indeholder, så vidt jeg umiddelbart kan se, stort set det samme, som der var i børnepasningsorloven.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg bemærker, at hr. Bent Bøgsted nævner de forlig, som Kristendemokraterne er med i, og dem står vi gerne ved. Men er det hr. Bent Bøgsteds og Dansk Folkepartis opfattelse, at når man går med i et forlig, får man hundrede procent sin politik og sin vilje igennem?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nej, det tror jeg egentlig ikke det er ret tit at man gør. Man skal altid være klar til at give noget. Det er da fuldstændig rigtigt, som hr. Mogens Nørgård Pedersen siger. Man får ikke hundrede procent det, man gerne vil have i et forlig. Det er i hvert fald sjældent. Men det kan da ske en gang imellem.

Lars Barfoed (KF):

Det er jo en væsentlig problemstilling og også en væsentlig udfordring for vores samfund at sikre børnefamilierne fornuftige vilkår og ikke mindst sikre en tilstrækkelig fleksibilitet i hverdagen, når man skal kombinere et arbejdsliv og et familieliv. Derfor er det under alle omstændigheder et godt initiativ, at Kristendemokraterne med